



KARDINALOVA HOMILIJA
PRIGODOM PROSLAVE
10. OBLJETNICE GOSPIĆKO-SENJSKE BISKUPIJE

(Gospić, 25. srpnja 2010. godine.)

Liturgijska čitanja: Iz 58, 9b-14; 2Kor 4, 7-15; Mt 20, 20-28

Draga braćo i sestre!

1. Prije deset godina na današnji dan, 25. srpnja 2000. godine, kada je kršćanski svijet slavio Veliki Isusov jubilej, ovdje u gradu Gospiću slavili smo svečanu Euharistiju i u bogoslužju u čast svetog Jakova apostola izvršili papinski nalog sluge Božjega Ivana Pavla II. »Ad Christifidelium spirituali bono«, od 25. svibnja te godine. Tim činom započela je svoj povijesni hod biskupija Gospićko-senjska. U tom je slavlju ustoličen i njezin prvi pastir mons. dr. Mile Bogović.

Danas, o desetoj obljetnici Crkve gospićko-senjske, pozvao nas je i okupio na ovom Trgu biskup Crkve slavljenice da bismo zajedno dali hvalu Bogu Trojednomu. Rado sam se odazvao tom pozivu te srdačno i bratski pozdravljam biskupa domaćina mons. Milu Bogovića, njegov kler, dijecezanski i redovnički, bogoslove, časne sestre redovnice i sav Božji narod Gospićko-senjske biskupije. Svima čestitam prvo desetljeće Biskupije, a njezinom pastiru mons. Bogoviću želim obilje snage i svjetla



Duha Svetoga u vršenju biskupske službe da bi svekolika katolička zajednica neprestano rasla u vjeri, nadi i ljubavi.

Pozdravljam metropolita ove crkvene pokrajine nadbiskupa riječkog mons. Ivana Devčića, sina župe Krasno. Pozdravljam krčkog biskupa mons. Valtera Župana i nazočne prezbitere iz susjednih biskupija. Pozdravljam također potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra zdravstva i socijalne skrbi dr. Darka Milinovića, ličko-senjskog župana gospodina Milana Jurkovića, gospićkog gradonačelnika gospodina Milana Kolića i druge predstavnike građanskih i vojnih vlasti te sve drage goste slavlja. Posebno pozdravljam Zagrepčane porijeklom iz Like, koji su danas došli na ovo slavlje u Gospić.

2. Prema liturgijskom kalendaru, dana 25. srpnja Crkva slavi svetog Jakova apostola. Iako je danas nedjelja u ovom slavlju dajemo prednost blagdanu svetog Jakova, koji zbog razloga ove partikularne Crkve slavimo kao svetkovinu. Sveti Jakov je brat svetog Ivana Apostola. U popisu apostola zauzima drugo mjesto u Markovom evanđelju, a treće u Matejevom i Lukinom evanđelju. U popisima nalazimo dva apostola s istim imenom: Jakova Zebedejeva i Jakova Alfejeva. Da bi ih se razlikovalo, kršćanska tradicija ih naziva: prvoga Jakovom Velikim, a drugog Jakovom Malim. Ove oznake ne žele mjeriti njihovu svetost, nego samo govore o različitim položajima koje oni imaju u Novom zavjetu, a osobito u Isusovom ovozemaljskom životu.

Sveti Jakov sin Zebedejev, zajedno s Petrom i Ivanom, pripada onoj trojici apostola koje je Isus uzimao sa sobom u važnim trenucima svojega života. On je, zajedno s Petrom i Ivanom, prisustvovao Isusovoj agoniji u Maslinskom vrtu kao i Isusovom preobraženju. Sveti Jakov je prvi od



apostola mučeništvom vlastitoga života dao svjedočanstvo za Isusa. Naime, na početku četrdesetih godina prvoga stoljeća kralj Herod Agripa, nećak Heroda Velikog, kako nas izvještuje sveti Luka u Djelima apostolskim, počeo zlostavljati neke od Crkve te mačem pogubi Jakova, brata Ivanova (usp. Dj 12, 1-2).

3. Sveti Jakov je u kršćanskoj ikonografiji predstavljen kako u jednoj ruci drži štap a u drugoj svitak Evanđelja. On je putujući apostol koji naviješta Radosnu vijest. A to je karakteristika hodočašća kršćanskoga života. Kršćanin je hodočasnik na ovom svijetu. Kršćanska je Europa isprepletana hodočasničkim putovima, kojih su paradigma oni što vode prema svetištu svetog Jakova u Santiago di Compostella u Španjolskoj.

Crkva se tijekom vremena obnavlja, raste i napreduje na svom hodočasničkom putu. Pastirski štap krbavskih biskupa, pod zaštitom svetog Jakova apostola, u prošlosti je hodočastio Likom spuštajući se do Primorja. Ova biskupija Gospićko-senjska duboko je ukorijenjena u drevnu crkvenost vjernika ovoga područja. Ona je kršćanski baštinik drevne Senjske, Krbavkse ili Modruške te Otočke biskupije, kao i Riječko-senjske nadbiskupije.

Prije deset godina počela je na tim dubokim korijenima kršćanske vjere rasti zgrada gospićko-senjske katoličke zajednice. Danas se radujemo pokrenutim inicijativama Gospićko-senjske biskupije, postignutim uspjesima, a osobito novom biskupijskom zajedništvu što ga gradi ova Dijeceza uklapajući se u zajedništvo lokalnih Crkava u Hrvatskoj.



4. U godini Velikog jubileja kršćanstva 2000. Gospić je postao biskupski grad. Započeta je nova crkvena, ali i kulturna te društvena stvarnost za Crkvu i narod u Lici, Senjskom primorju, Kordunu i Ogulinskom kraju. Pastirski štap u rukama gospićko-senjskog biskupa ponovno je u Lici.

Psalmist pjeva: »Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni« (Ps 23, 3). Papa Benedikt XVI. tumači riječi psalmista: »Pastir pokazuje pravi put onima koji su mu povjereni. Recimo to i na drugačiji način: Gospodin nam zapravo pokazuje kako se postaje čovjekom... Što nam je činiti da se ne sunovratimo i izgubimo smisao života? To je pitanje koje mora postaviti svaki čovjek i koje vrijedi za svaki odsjek njegova života. Koliko je samo tame u naše doba oko toga pitanja!... Pastiru je potrebna palica protiv divljih životinja koje napadaju stado; protiv lopova koji traže svoj plijen. Uz palicu tu je i štap koji mu pomaže prijeći teškim putovima. A oboje, štap i palica, ušli su u poklad Crkve i svećeničkog služenja. Crkva se služi štapom pastira da bi sačuvala vjeru od onih koji je iskrivljuju, kao i od onih koji pokazuju krive pravce i usmjerenja« (Propovijed na završetku Svećeničke godine, 11. lipnja 2010.).

Krist je osnovao Crkvu kao zajednicu vjere, ufanja i ljubavi te joj dao vidljivi organizam utemeljen na apostolskom zboru s Petrom na čelu. Biskupska služba je posebni Božji dar. Po biskupu se nastavlja apostolsko poslanje. Biskupijska zajednica kao i sama ustanova biskupije stvarnosti su osobitog reda. One su u službi Crkve, ali i valjano uporište za narod i društvo u cjelini. Stoga je Gospićko-senjska biskupija velikojubilejski dar našoj Crkvi i državi Hrvatskoj na početku trećeg tisućljeća kršćanstva. Crkvena, kulturna i društvena događanja ovih dana u Gospiću i drugim središtima svjedoče što znači imati biskupiju.



5. Razgovor koji nam opisuje evanđelje današnjeg blagdana veoma jasno govori o duhu kojim trebaju biti ispunjeni oni što žele slijediti Krista. Evanđelje mijenja kategorije razmišljanja i djelovanja. To tumači i današnje drugo misno čitanje iz druge poslanice Korinćanima. Govori se o križu, smrti, trpljenju, a sve se podnosi u nadi jer »onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas će s Isusom uskrisiti«. I još se tvrdi da onaj koji želi vlast taj treba i služiti; tko hoće da bude najveći, neka bude poslužitelj i tko hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga. Oni koji zauzimaju prva mjesta neka budu na službu drugima.

Draga braćo i sestre, pokušajmo u svijetlu tih evanđeoskih riječi prosuditi svoj život i razmisliti o svakidašnjem ponašanju u svojoj obitelji, u susjedstvu, u župi, na radnom mjestu. Bolja spoznaja vlastitih slabih točaka, korak je naprijed prema promjeni. Možda ni sam Jakov u Isusovu odgovoru nije mogao odmah shvatiti i prihvatiti ono što Isus traži. Možda se osjetio posramljen Isusovim odgovorom, ili iznenađen Isusovim stavom. Ali njegovo mučeništvo pokazuje kako je Isusovo učenje prihvaćeno i življeno do kraja, do smrti.

6. Znakovito je da je upravo u Gospičko-senjskoj biskupiji pokrenut projekt Crkve hrvatskih mučenika koji je od općeg značenja za naš hrvatski narod. Mučeništvo je tijekom povijesti stalno prisutno u Crkvi. Ono govori o spremnosti na vlastitu žrtvu za druge. Mučeništvo svjedoči o obratu što ga je na svijet donijelo Isusovo Evanđelje. Mučeništvo ne pripada samo povijesti. Ono je i stvarnost naše sadašnjosti. Samo u prvih devet godina ovoga tisućljeća ubijeno je 263 što biskupa, što svećenika, redovnica,



sjemeništara i kateheta Katoličke Crkve. Mjestima njihova mučeništva pokriveno je svih pet kontinenata, uključujući i Europu.

Osim izrazitog progonstva što ga i danas Crkva živi u određenim dijelovima svijeta, svjedoci smo i u našoj sredini sve većeg širenja diskriminacije, netolerancije, prezira, omalovažavanja i podcjenjivanja što se očituje prema pripadnicima kršćanske vjere i zastupnicima katoličkih stavova u našoj javnosti. Ako se, naime, demokracija više poistovjećuje s relativizmom, upadamo u opasnost da se kršćanima oduzima njihova karakteristika da budu zajednica društveno identificirana, to jest da im se negira crkvena dimenzija prisutnosti u društvu.

7. Draga braćo i sestre, od današnjeg sveca Jakova apostola možemo naučiti mnoge stvari. U prvom redu spremnost prihvaćanja Isusovog poziva. Molimo osobito za mlade da se ne boje i da budu spremni poput Jakova ostaviti »lađu« životne sigurnosti i oduševljeno slijediti putove koje im Isus pokazuje. Molimo i za sve nas, posebno za naše katoličke obitelji, da evanđeoskom odlučnošću i hrabrošću, bez straha, vršimo svoje kršćansko poslanje živeći između progonstva svijeta i Božje utjehe, kako to kaže Drugi vatikanski koncil.

Neka biskupiju Gospičko-senjsku na tom putu vazda prati nebeski zagovor gospičke Gospe od Navještenja, krbavskog svetog Jakova apostola, senjskog svetog Jurja mučenika, modruškog svetog Marka evanđelista te blaženog Alojzija Stepinca, nekoć metropolita i ovog djela naše Crkve. Amen.